

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 2 MEI.

Heropening van den koemarkt van Tongeren.

Te rekenen van toekomenden donderdag 4 mei zal de koemarkt van Tongeren gehouden worden naar gewoonte.

De schikking van art. 14 van het koninklijk besluit van den 14 maart 1867 en van het ministerieel besluit van den 5 april 1871 zullen voortdurend toegepast worden voor hetgeen betreft het gehucht Mulken onder Tongeren.

Onlusten te Parijs.

De gevechten, vooral met grof geschut, hebben eergisteren en gisteren rond Parijs met nog meer hevigheid voortgeduurd: de artillerie speelt daarin de hoofdrol, onderwijl de voorposten schermutselen en op sommige punten ernstige worstelingen der troepen plaats hebben.

Het leger van Versailles, dagelijks nog versterkt, omsingeld de fransche hoofdstad en beschiet aanhoudend de zuiderforten; te Meudon en Courbevoie dondert het kanon als een rommelend onweder; het is een regelmatig beleg, veel erger en vernielender dan dat der Duitschers, en welk eurlang zal eindigen met den val der forten en vestingen en de verplettering der opstandelingen.

Deze houden echter onverschrokken stand, doen stoute uitvallen en rechten nijdig en hardnekkig.

Zij schijnen besloten te hebben, kost wat kost, den strijd tot het uiterste voort te zetten; het grootste deel van Parijs wordt verdedigd door ontzaglijke en sterk gebouwde barrikaden bewapend met kanonnen en mitraljeuzen.

De burgeroorlog wordt niet alleen ten lande gevoerd; zoo men weet, zijn veel straten die naar de meest bedreigde poorten geleiden, ondermijnd en gevuld met poer en petrool. Ook is men bezig met de oefening eener compagnie luchtboldaten: een nieuwe oorlogstactiek en tevens een uitmuntend middel voor de kopstukken om, zoohaast zij geheel en al in 't nauw zijn gebracht, de vlucht te nemen in bereid gemaakte luchtballonnen en daarmede naar Engeland of andere gewesten, als ontsnapte vogels, door de lucht weg te drijven. Opat de strijd overal plaats hebbe, neemt nu de kanonneer vloot op de Seine er ook deel aan. De gewapende kanonneerbooten van Parijs bevinden zich reeds in de nabijheid van Bezons; die van het Staatsbestuur van Versailles komen derwaarts gestoomd; men mag zich derhalve aan een grooten slag op 't water verwachten onder de muren van Parijs.

Een rapport der Commune van Parijs schat de verliezen, door haar ondergaan sinds 't begin van den burgeroorlog, op twaalf duizend menschen: 9,000 zijn gedood en gekwetst; 3,000 krijgsgewonden gemaakt. — Als men dit getal dubbel neemt, gelooven wij dat men omtrent tot het echte cijfer zal geraken.

In eene redevoering, ter zitting der nationale Vergadering, heeft M. Thiers, hoofd der Uitvoerende macht, uitleggingen gegeven over den toestand van zaken rond Parijs.

Het Staatsbestuur is verzekerd dat het voortaan op de getrouwheid zijner troepen mag rekenen en dat het meester van Parijs zal worden.

Bij de benoemingen van hoofdofficieren, heeft het alle overweging van politieke partij ter zijde gelaten en slechts het nationaal belang geraadpleegd.

M. Thiers heeft niet gearzeld het opperbevel toe te vertrouwen aan den dapperen maarschalk MacMahon, den « ridder zonder vrees en zonder vlek. » — Hij betreurt den bloedigen broederstrijd; maar de weigering van verzoening en onderwerping, maakt de geweldige maatregelen noodzakelijk.

Het zoude onvoorzichtig zijn, de plannen der generaals op dezen oogenblik ruchtbaar te maken, doch Frankrijk mag zich gerust vertrouwen op derzelver goeden uitslag. Onder de troepen van Versailles zijn geene opstandelingen meer. De Nationale Vergadering kan derhalve in volle vertrouwen en veiligheid hare wetgevende werkzaamheden voortzetten.

De Republikaansche bond van Parijs heeft nu het voorstel gedaan dat iedere gemeente eenen afgevaardigde benoeme, om gezamenlijk voorstellen tot verzoening en vrede aan de Nationale Vergadering van Versailles te doen. Het is te bejammern dat zulk goed en wijs voorstel niet vroeger gedaan zij geworden. Mochte het nu nog kunnen gelukken!

De generaal Cluzeret, der parizer Commune, heeft aan den Duitschen generaal Fabrice een antwoord gezonden op dezelve vertoogen ter gunste der veiligheid 't leven Mgr den aartsbisschop van Parijs. Hij zegt dat hij aan de Commune over die zaak reeds geschreven heeft en de hoop voedt dat niet alleen de aartsbisschop, maar ook al de aangehoudene pastoors en andere geestelijken eerstdaags op vrije voeten gesteld zullen worden.

Luidens de laatste depeches en bijzondere brieven, uit Parijs en Versailles, maken de troepen van Versailles zulke belangrijke voortgangen, dat de parizerische opstandelingen wel dra verplicht zullen zijn de zuiderforten te verlaten en zich achter de omheining en de vestmuren te verschansen.

Het dorp Issy is door de troepen des Staatsbestuurs ingenomen; zij bezetten aldaar het kasteel en 't kerkhof, in de nabijheid van het zoo wreed beschoten fort welk op dezen oogenblik reeds veroverd moet zijn. De forten van Vanves en Arcueil bieden nog wederstand, maar zullen alras het voorbeeld van Issy moeten volgen. Een groot getal krijgsgewonden en gekaapte kanonnen zijn uit Issy naar Versailles overgevoerd.

Bij Neuilly en Asnières hebben vrijdag en zaterdag de gevechten voortgeduurd; een corps van 12,000 Versaillesnaars houdt dat standpunt bezet en strekt zich uit tot aan Gennevilliers en 't eilandje Saint-Ouen.

De Parijzenaars maken reeds voorbereidsels voor de ontruiming der Zuiderforten en voor den wederstand op de vesten, als tweede verdedigingslijn. Men verwacht zich daar eurlang aan eene geweldige worsteling; er staan reeds 24 zware kanonnen bij de poorten van Orleans en Vaugirard. De kwartieren van Montrouge, Plaisance en Vaugirard verwachten zich aan de beschieting; derzelve bewoners verhuizen; die van de wijk Montmartre zijn gewaarschuwd. De sapeurs en mineurs zijn bezig met het maken van bastions op de vesten.

Eene depeche uit Parijs meldde gisteren dat 200 soldaten des legers van Versailles naar de parizer opstandelingen overgelopen waren.

De telegrams van heden toorgend verklaren dat feit: het waren 200 *farceurs* der nationale garde, die zich gekleed hadden in uniform van linie-soldaten en met de geweerkolven omhoog langs de Champs-Elysées de stad binnen kwamen. Sedert de laatste week der maand april, is er in 't leger van Versailles niet één overlooper geweest.

Citoyen Nourrit, een der moordenaars van generaal Bréa, die zijne straf in de Cayenne ondergaat, is door de Commune begnadigd geworden. De kerk, ter boepleging dier misdadigheid, wordt afgebroken worden, als eene belediging tegen de mannen die toen voor de volkszaak gevallen zijn. Die plek zal voortaan den naam van Juniptein dragen.

Ziedaar de verheerlijking der moord op de generaals Clément Thomas en Lecomte gepleegd. De citoyen Nourrit is de eenige overlevende der moordenaars van generaal Bréa.

Wij hebben, zegt de korrespondentie-Havas, van nabij de verwoestingen willen zien welke door den burgeroorlog zijn gemaakt. Deze zijn zoo verschrikkelijk, dat ze met geen pen te beschrijven zijn.

Zonder te spreken van de schade, welke aan de binnenzijde der wallen is toegebracht, zijn die schoone dorpen: Neuilly, Ternes, Sabonville en Villers, in eenen puin hoop veranderd, voor het oogenblik reeds onbewoonbaar, doch houdt dat hevige bombardement nog een weinig aan, dan zal er van dat aller niets overblijven.

In de *Avenue du Route*, na door de Ternespoort gegaan te zijn, die erg beschadigd is, treft het ons het pensionaat der *Dames de la Croix* te zien. Het dak van roode pannen is weggeslagen. De kleine koepel, bekrond met het steenen kruis, is alleen schier ongeschonden gebleven.

Een houthuiser heeft een tweede opening in de derde verdieping gemaakt en gansch de slaapzaal verwoest. Gelukkig! de kostschoolkinderen waren twee uren te voren in veiligheid gebracht.

Andere pensionnaten, in tamelijk groot getal rechts van de *avenue* gelegen, zijn ongelukkig beschadigd. Hetzelfde is 't geval met verschillende buitengoederen.

Men leest in den *Univers* van Versailles, dat een lid der Bank van Frankrijk gezegd heeft, « dat men zich tot nu toe nog niet erg te beklagen had, dewijl de oproeringen sedert 18 maart, nog slechts 4 miljoen hadden gevraagd. Welnu,

als men nagaat wat zij dagelijks hebben moeten verteeren, is dit weinig. » Als men op dit alles nadenkt, is er geen reden van verwonderd te zijn. De soldij der nationale garden beloopt dagelijks meer dan 700,000 fr.; neemt daarbij voor andere uitgaven 100,000 fr. (dat is weinig). dit maakt per dag 800,000 fr. en beloopt sedert den 18 maart 25 miljoen 600,000 fr. Wij denken dat de rekvisitiën, de plunderingen, de verkoopen, de oktrooi-ontvangsten 2 a 3 miljoen hebben opgebracht. *Welke geheime hand heeft de 16 a 18 andere miljoen gelovend?.....*

Volgens de *Cri du Peuple* vielen er den 25 alleen, 6000 houthuisers op het fort Issy. Al de gebouwen liggen in puin.

Men leest in den *Times* dat de *commune* vrijwilligers vraagt. Deze komen niet op. Vandaar het dekreet tegen de achterblijvers. Ieder dag ziet men mannen, die 's nachts zijn aangehouden naar de forten brengen. Men maakt er *gewoongen* vrijwilligers van. Men stelt ze op den eersten rang, ten einde ze tusschen twee vuren te plaatsen. Een chirurgijn der ambulans heeft mij gezegd, dat ten minste een *vierte der gekwetsten wonden in den rug had bekomen*. « Namen zij dan de vlucht? vroeg ik. — » Neen. HET TWEDE GELD SCHOOT OP HET EERSTE.

Men schrijft uit Parijs: Wij hebben de plaatsen gezien, welke sedert drie weken, door het verschrikkelijk vuur getroffen zijn geworden. Omtrent het midden van den boulevard Bineau, in eene prachtige villa, die zelve veel geleden heeft, vonden wij den staf der opstandelingen. Overal dragen de straten de teekens van verwoesting. De huizen zijn als doorploegd geworden met kogels en houthuisers. De meeste bovingen van het park van Neuilly liggen open; overgroote bressen zijn in alle muren geschoten. Dit park is grootendeels bezet door de artillerie der Parijzenaars.

Op den boulevard Bineau, in de avenue Inkermann, in de avenue du Roule wierp men barrikaden op, die moeilijk door de Versaillesrs zullen ingenomen worden, en wier vuur hen veel kwaad zal doen. De Versaillesrs liggen op korten afstand van daar en zien dat alles zeer kalm aan. De barrikade der avenue de Neuilly en voor de brug, is in de macht der Versaillesrs, en een kordon troepen van het 45^e linie-regiment is voorwaarts geplaatst, om te beletten tot daar te geraken.

De Maillotpoort en die der Ternes zijn met houthuisers als doorploegd. Nooit ten tijde der Pruisen, zelfs niet de forten van Issy en Vanves, is een wal zoo beschoten geworden als dit gedeelte; nooit was ergens de verwoesting zoo groot. Ook de omtrek der Maillotpoort heeft veel geleden. De standplaats is gansch vernield. Verscheidene huizen zijn ingestort. In de avenue Malakoff en vooral in de avenue de la Grande Armée is er geen huis dat door geen houthuiser getroffen is, en op vele zijn er honderden gevallen.

Op den oogenblik dat wij te Asnières aankomen, brandt het huis van M. Cognard, zonder dat men iets doe om den brand tegen te gaan. Iedereen zoekt eene schuilplaats. Iedereen zoekt eene voddrijgen bijeen en vlucht in alle richtingen. Men ziet van de spoorwegbrug de troepen van Versailles, die Asnières in zijn geheel bezetteden.

Bij de vernielde brug ruimen de pompiers de puinen weg van een huis, dat gesprongen is ten gevolge het ontploffen van een vat kruut. Tachtig lijkjes zijn er opgestapeld; wij zien er 11 ophalen, waarvan een dat eener vrouw. Men brengt ze in het huis van M. Paul Dupont, waar een belangrijke post der bondgenooten gevestigd is.

Na eenigen tijd komen zij terug om verslag te geven over den toestand dezer ongelukken.

Ten 5 ure verspreidt zich de algemeene schrik, men denkt het kanon te hooren; iedereen vlucht en keert in Parijs terug.

DE VAL VAN FRANKRIJK.

Is er niets droeviger voor een Fransman of voor een opmerker, van welke natie ook, is er niets droeviger dan op dit oogenblik eene wandeling in het midden van Parijs te zien? Gaat ten 3 ure des namiddags van de *rue Richelieu* naar de *Madeleine*; blijft een oogenblik op den weg staan en ziet die lange witachtige streep, welke voor u uitloopt. Op sommige oogenblikken is zij ledig, gansch ledig. Geen rijtuig, zelfs geen kar, niets! Zoo zag er Parijs gewoonlijk uit, ten 3 ure des morgens.

Laags de twee kanten schuift hier en daar een wandelaar, de schaduw van een wandelaar zou men eerder zeggen, langs de muren, langs de winkels; deze zijn gesloten, gene zijn open. Ieder dag wordt de droefgeestigheid grooter; ieder dag

wordt de eenzaamheid duidelijker en doodscher. De ziel treurt voor zooveel ongelukken.

Waar is de gelukkige tijd van Parijs, toen dit *belegerd* was; toen het uitgehoogerd werd, maar toen het beziel, opgewonden, bedwelmend was door de vaderlandsliefde, door de hoop op redding; door den glorieerijken droom van *revanche*; in alle geval door het gevoel van een volbrachten plicht! Wie zal ons april 1871 en december 1870 teruggeven.

Parijs van toen was — Antwerpen, Saragossa, Sebastopol; Parijs vandaag is het gevallen Lacedaemon, het overwonnen Carthago. Wie weet of 't morgen Pompei en zijne puinen niet zal zijn?

En 't is niet alleen te Parijs, dat de neerslachtigheid en de dood heerschen; dit is het geval in de steden der provinciën, door reizigers bezocht; het tafereel dat men van deze oplangt is zoo somber, zoo verschrikkelijk als dat van Parijs. Overal is het nijverheids- en maatschappelijk leven uitgedoofd, en ieder dag, welke ten einde loopt, bedriegt de verwachting en vertraagt de hoop. Frankrijk sterft, en zekere volken zeggen zelfs: *Frankrijk is dood*.

Het is niet alleen in het binnenland dat het zedelijk en lichamelijk lijden verschrikkelijk is, in den vreemde zelfs overlaid men ons met minachting en beleedigen. Ziet dat Italië, dat wij met ons bloed en ons geld hebben opgebouwd; ziet dien koning van Sardinië, dien wij machtig en groot hebben gemaakt, onzen afgezant aan zijn hof, op eene onbeschaamde manier behandelen. Pruisen bewaakt ons en herincert ons onze schuld; Engeland ziet met medelijden op ons neer; Rusland bekommert zich niet om ons; Oostenrijk beklagt ons, en 't is in het medelijden dat wij inboezemen, dat wij nog een bitteren, maar onze eenigen troost vinden.

Alzoo, doodstrijd der openbare fortuin, doodstrijd onzer nationale eer — ziedaar Frankrijk's toestand vandaag. Daarvoor kennen wij geen reddmiddel, en vele onzer medeburgers kunnen ook niet anders dan weenen, als machteloze kinderen, bij het bed hunner stervende moeder. Wat doen, wat zeggen om een volk te redden, dat niet meer ziet in wat afgrond het gevallen is, in welke nieuwe rampen het dagelijks vervalt? Wat raad aan hetzelve geven? Wat geneesmiddel het aanbieden? Het luistert naar niets, het begrijpt niets; zijne ongelukken schijnen het van zijn gezond verstand te hebben beroofd.

God alleen, roept de *Patrie* van Parijs uit, God alleen in zijne almacht, kan voor ons een wonder doen en het is nog tot Hem, en wil onze wooringen in rouw, DEWIJL MEN ONZE KERKEN GESLOTEN HEeft, dat wij onze gebeden onze smartkrenten, onze wanhoop kunnen verheffen. Hij, Alj alleen kan ons nog redden en ons, met het geloof, de krachtadigheid terug geven. (Wat verschil van taal met die der meeste parizer dagbladen van vroeger!)

Laatste tijdingen.

De laatste tijdingen uit Parijs zijn slecht voor de Commune. Het kanon heeft den ganschen dag gedonderd tegen de stad. Te Parijs heggen men te begrijpen dat er weinig kans overblijft om aan de troepen van Versailles te wederstaan. De opstandelingen, alle hoop verliezende, hebben een slachtoffer gezocht om er de schuld van den toestand op te werpen. Zij hebben den generaal Cluzeret afgesteld hem vervangen door den kolonel Rossel, een oud genie-kapitein van Bazaine.

Dat zou wel kunnen het begin van het einde zijn.

Italië.

De *Dirito* van Florence vermeldt een voorval, dat verledene week in den schouwburg van prins Humbert gebeurd is:

« Met eene balletpantomime bezig zijnde, waarin eene ontmoeting plaats had tusschen roovers en soldaten, werd er een van de eersten, waarop geschoten werd, dooddelijk gewond.

« Een kogel was in zijn hoofd geraakt en tot in de hersens doorgedrongen. In het eerst werd de man, die zoo natuurlijk viel en bloedde, levendig toegejuicht.

« Maar toen het bekend werd dat het ernst geweest was, werden de toeschouwers zeer opgewonden.

« Vrouwen snikten, mannen schreeuwden en vielen sprongen op het toneel om te zien of de man werkelijk dood was.

« De uitvoering, waarbij de koning in zijne logie tegenwoordig was, werd onmiddellijk gestaakt en kort daarna kwam een magistraat op het toneel en schreef de namen op van alle toneelspelers en figuranten, die in het stuk voorkwamen.

« De doode was geen gewoon speler; maar een schilder, die dien avond als figurant was opgetreden. Hij was slechts 17 jaren oud. »